

Kerstlied

K 1

**Snerpend loeit de storm daar buiten,
langs de witbesneeuwde aard.
Achter witbevoren ruiten,
zit eenelk bij't knappend vuur der haard.
En de kind'ren zingen blij hun liedjes,
om de kerstboom vol van schitterlicht.
En de schoonste kerkse melodietjes,
worden vroom ten hemel opgericht.
Stille nacht, heilige nacht,
heden is't kerstkind geboren.
Herdekens zacht houden de wacht.
Kindje van Bethlehem sluimer,
slaap zacht.
Bibb'rend loopt er langs de straten,
'n arme bedelknaap nog rond.
Al de wegen zijn verlaten.
Niemand waagt zich buiten,
zelfs geen hond.
Koude sneeuw dringt door zijn lekke klompen,
In z'n holle maag is nat noch droog.
En de gure wind snijdt door zijn lompen,
grote tranen fonkelen in zijn oog.
Stille nacht, heilige nacht,
richt hij zich smekend ten hemel.
En vraagt dan schuw, God laat mij nu,
't Kerstfeest met de engeltjes vieren bij U.**

**Hong'rend, uitgeput van 't lijden,
valt hij op een stoep terneer.
En hij hoort de kinders blijde,
binnen 't kerstlied zingen tot de Heer.
Z'n bevroren handjes vroom gevouwen,
slaapt hij in en God verhoort hem daar.
Als we 's morgens vroeg 't lijkje aanschouwen,
viert hij 't Kerstfeest in de eng'lenschaar.
Stille nacht, heilige nacht,
gloria in exelcis deo.
'T schooierke klein, zal vol festijn,
eeuwig hierboven bij 't Kerstkindje zijn.**